

ივერია

ვაჭრობის ცხრილი			
კვირა	აქტი	პასი	ბალანსი
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი — ერთი შაური

გაზეთის დასაყვებად და კერძო განცხადებათა დასასრულად უნდა მივმართო: თეოდორე რედაქციის უფროსის კერძო, ბასილიძის სახლი, № 5, წყაროების გამაგრებული საზოგადოების განცხადებათა საბავშვო-ახსნარო ბანკის სახელმძღვანელოს კერძო.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრუქტურა რვა კაპიტი.

1877—1889

საპოლიტიკო და სალიტერატურული გაზეთი

1877—1889

თბილისი, 23 თბილისი

როგორც მოხსენიებული იყო, წყლის ამ თვის თხილქვეშ, მას რეალურად ხუთასი წყლიდან მას შემდეგ, რაც კოსსოვოს ვეფხველს მანათა დახარბეს სერბიის ჯარი და სერბიის ჩამოართვის ერთგული თავისუფლება და პოლიტიკური დამოუკიდებლობა. ამ ხუთასის წყლის შემდეგ მანათა მონობისგან უკვე განთავისუფლებულმა სერბიამ განიზრახა კოსსოვოს ამის დედაობის გადახდა, რათა მოეკანტინა ის მხვი დედო და აგრეთვე პატივი ეცა მამულისათვის თავდადებულ წინაპრებს. თუ როგორც წინადა ვსთქვით, ამ დედაობას დიდის თანაგრძობით მიეგებნენ ყველა სლავიანებით ბაღყანეთის, რომელიც თუ მოკიდდებით კარგად იციან, თუ რა არის ერთსათვის ერთგულის თავისუფლების დაკარგვა, თუ მოკიდება. ამიტომაც სლავიანებმა, არა მარტო სერბიამ, არამედ სხვა ქვეყნებშიც, საცა ბინადრობენ, მოსურვეს კოსსოვოს ბრძოლის დედაობის გადახდა, მაგრამ იმას სურვილს წინ გადაეხდებოდა ზოგი რომ დამარტოლებული მიზნის, ავსტრიულ-უნგრული, სახელმძღვანელო სორვატასა და ვენერაში, ბოსნიასა და ჰერცეგოვინაში, ბერგის სერბიულნი სერბიულნი, ავსტრიულ-უნგრული ქვეყნებში, ამათაც უფრო ერთგული მამულის სიყვარული და ამიტომ სამშობლოს დამორბეულ სერბიულთა მოიწოდინეს ამ დედაობის გადახდა, ხოლო ავსტრიულ-უნგრული მართებლობა ამ მოიწოდება ეს მათი წაადილი და აღუქრძალა დედაობა. ავსტრიულ-უნგრული მართებლობა იქამდე მივიდა, რომ ჯარი გაჭედავანა რომ

ვენციის მონასტერში, საცა ასევე, ნია გვაში დარჩენილი მეთვისა, რომელმაც თავის ჯართან ერთად სუელი დედოი კოსსოვოს ვეფხველს. რა ჰქონდა აზრად ავსტრიულ-უნგრული მართებლობას, როცა სერბიულთა აღკრძალა ერთგულის დედაობის გადახდა? შეუძლებელია ავსტრიას ფიქრად ისა ჰქონოდა, რომ რომელსამე ერს უფლება და საბუთი არა აქვს თავისი ისტორიული განსაზღვრული გაიხსენიოს და პატივი სცეს მამულისათვის თავდადებულ წინაპართა. პირიქით, ავსტრიას კარგად აქვს შეგნებული, რომ ერის გრძობა-გონება თავისუფალი უნდა იყოს, რადგან ამ თავისუფლებას ავსტრიული იმის ძლიერება, ხოლო სლავიანთა გამოფხვიანობა-ი მინც სსსამოვინო არ არის ავსტრიისათვის, რადგანაც სლავიანთა გამოფხვიანება ხელს არ მიხვევს თვით ავსტრიის ძლიერებას. ბაღყანეთის სლავიანებს თავიანთი სხედამოფიციონებუა და ამ სახელმწიფოების აზრის არის, რომ სრული პოლიტიკური თავისუფლება დაიპყდნენ და დანარჩენი სლავიანებაც შემოიერთან. სლავიანთა სახელმწიფოებმა რომ თავიანთი წაადილი შეისრ ედონ, მამინ ავსტრიის დედო-ვანდელს სახელსა და ძლიერებას უკრ შეიარჩნეს და იქვედებული იქნება ბაღყანეთში უნირატესობა სლავიანებს დაუთმოს. ამიტომაც დედეს ავსტრიის სვდილობას თავისი გავლენა და სახელი გავრცელდა ბაღყანეთში. ავსტრიის სხვათა მოზრის იმისი მიმაც ჰქონდა, როცა სერბიულთა დედაობა აღერძალა, ერთი ვითარ სერბიულთა მნიფესტაციები მოახდინონ და ამით სხვა სლავიანებაც წააქვონ. ავსტრიის

ის შიში რომ გამართლებულიყო, მამინ უკვევლია სპოლიტიკო-საქმეებში ავსტრიის მნიფხვლობა მოაქვდნობდა, რადგანაც ავსტრიის მტრ-მოკერე დარწმუნებობა, რომ მინური მდგომარეობა ავსტრიის სახელმწიფო და საფრთხილია. აქედან სჩანს, რომ ავსტრიის არი საგანი ჰქონდა აზრად, როცა სერბიულთა აღკრძალა კოსსოვოს ამის დედაობის გადახდა: ერთი ისა, რომ სლავიანთა ერთგულ გრძობა-ბინათვის ხელი არ შეეწუა და ამით თავისი სახელი და გავლენა დედა-ვა ბაღყანეთში, და მეორედ ისა, რომ მტრ-მოკერე დარწმუნებობა—საშინაო მდგომარეობა სხედამოფიციონის მკვიდრი და საიმედოა.

ახალი ამბავი

გუშინ, 23 თბილისი, ქალაქის თამა ბ-მა ბატიროვმა და ტფილისის პოლიციის უფროსმა ბ-მა რომონსკიმ დათავალ იერს ცეცხლის მქობული კომანდა, რომელიც დილას ცხრა საათზე თამაშივის ქარვასლასთან მოიყარა თავი. მეათე საათზე დაიწეს გამოცდა ცეცხლის ჩამქობა მამინების წყლის მილის შემქობა და რამდენჯერმე სცადეს და მოაიდან წყლი მისებს ძირიდან ქალაქის სახლის ბანს, საეუბრნო მმართლობისა, მეორე მოპირებულ-სამართლოს გამოყოფილებისა, ქარვასლისა და სხვა.

აქამდის ჩენის ცეცხლის მქობულ კომანდის ნაკლებდენება ის იყო, რომ ცეცხლის გაქობის დროს წყლი აუღლებდა და იმის მოტანას ელოდნენ ხოლმე. ესე-იკი ცეცხლის ჩამქობის დროს შეუძლიან გააღონ

წყლის მილი და ამ გვარად წყალი არ დააკლდებოთ, ამას გარდა, ბ-მა ქალაქის თამა და პოლიციის უფროსმა პირდაპირ უმაზროდ მოიწოდინეს მილიდამ ტყვის მიღების შემქრობით წყლის მიხმმა, ხოლო ვერ მოხერხდა, რადგან უმაზროდ ისეთი ძალი არა ჰქონდა წყლის და ისე შარს ვერ უწევდა, როგორც მამინის მმართველის დროს უწევს.

ჩენ გავივთ, რომ ამიერ-კავკასიის რეისის გზის ტფილისის სადგურის უფროსი ბ-ნი კუბაკოვი ვაღაჭავთე ბაქოს სადგურის უფროსად, ხოლო უქანსკელის სადგურის უფროსი ბ-ნი ნიკოფორე ვაღაჭავთე ტფილისის სადგურზე.

გუშინ 20 ამიერ-კავკასიის რეისის გზის საფოსტო-სახალხო მატარებელი დაბრუნდა ტფილისის საქართველოს სომეხთა ენაჩეთის უფროსის მისი ყოვლად უსამღედლოცობა იასკოპოს არისტოკრატისა-საფილდგან. აქ მისი ყოვლად უსამღედლოცობამ აკურთხა სომხის ეკლესიის საძირკველი. ამავე მგზავრობაში მის ყოვლად უსამღედლოცობას უტურთმბნა აგრეთვე სომეხთა ეკლესიის საძირკველი ქ. ყაზანში.

გუშინ, ამ თვის 23-ს, მეექვსე პოლიციის განყოფილებაში, ბუბუბოვების სახლ-სახლ-სახლში, განთიადისსა მოკლულთ მექსე ასკერ ალაბაქო-ოლი, სპარსეთის ქვეყნ-ერდამი. ეს უხედურთა საილდამაც ღამე ციან დაბრუნებულა ახანოში, გაურქცია თავისი თეორეული და დაუძინა ახანოს ტახტზე ზამთანე. აქ შესულა მტერი და დაწით თუ ხანჯლთი გამოუღაშვას ასკერ ალაბაქო-ოლი. მიმედ დაქრული ალაბაქო-ოლი გამოვარდნილა აბა-

ნოდამ გარეთ, იქვე კარებთან დაღე მულა და მოკლული. მკლევლები ჯერ ვერ აღმოუჩნიათ. პოლიციამ შეიპირა სამი კაცი, რომელთაც იმე ახანოში ეძინათ.

ბათუმი: შესდგა კერძო ხორა, რომელიც უკვე საჯაროდ უქრავს. სამუსკო ხორის შედგენენ უფრდელ გურვის დროუდის ჯარისკაცები გურულ-მტკრელები, რომელთაც შეუნიერად უქრავენ. სსსამოვინო სწინააგვისი ხორა, ყველა ხორისტს ერთ ნაირი ტანისაშინა აცია—გურული. რა-ღა თქმა უნდა, რომ ეს საქმე სასურველი საქმეა, რადგან მუსკალური ცოდნა ვაგრცდლებდა ხელში, მაგრამ ამ კეთილსა და ნაყოფის საქმეს ვითო ავინს იმან, რაი კაცი იხედეს თანსობას და ერთმანეთსა სწევენ. ესენი არიან თა, ა—მე და დამოკენის მოხელე. ყ—ნე, ეს საქმე სასურველი საქმე არ არის და ამიტომ ვი-სურებთ, რომ ეს მეთაურები მორიგდნენ ერთმანეთში და მტურად მოეკიდნენ საქმეს.

ქუთაისი: წვიმებდა და წყალ-დილობა ქუთაისისც დიდი ზოარდი მისცა. ბაქოსის ფერხის რიონის პირად რამდენიმე ქვედა დაბლობი მიწა ჰქონდა, ეს მიწა ქალაქმა გლდებს მისცა საშუალო, რადგანაც იმის მოგონის თავი აღარა ჰქონდა. გლდებში იქ სიონი დათესეს, მაგრამ რიონმა სულ ერთიანად შთანთქა ამა-თი ნაშთიველი. ამ დღებში ადიდებულმა მდინარემ თითქმის სულ ერთიანად მოგლიჯა ყანები და შავის ზღვი-სკენ გააქანა. რომიც ვერაღათა უფის თემე ვაიყო რაოდ. ერთი ტრ-ტი სცემს ფერხის მაღლობს და ამ ტრატმა სრულად ჩარქცა ფერხის-თან რომში ჩასვალა გზა, რომლი-

ფალეოტონი

შაშუქუნჯი

(ხალხური პარა, გავლილი დეშეის მამრის სიფ. გაღვანში მარნე გოციონისსანგ და ჩაწერილი, ქარაველი მსგებ-ს-ს მერ).

იყო და არა იყო-რა, ლეთის უკეთესი და იქნებოდა, იყო ერთი შვალობელი, ღმირი ჩენი მწყალობელი, —იყო ერთი ხელმწიფე. ამ ხელმწიფეს ჰყვანდა სამი ვაჟი და სამი ქალი. ღრმად მოხუცებული ხელმწიფე ვაჟად გახდა და როცა შვატუოა თვის, ჩემი მორჩენა აღარ შეიძლება, დაუშვა სამი თავისი ვაჟი და უთხრა: აბა, შეიღებო, ეინდალი როგორც მე, ისე თქვენც თქვენი სახელმწიფე არა შე-ვართო, გეყვარებთ ერთმანეთი. თუ ერთმანეთი გეყვარებთ და ერთი პირი ექნება, მტერი ვერაფერს დაგაკლებთ, და თუ ერთმანეთი არ გეყვარებთ და ერთი პირი არ გექნება, მაშინ მტერიც მოგერევათ. ნებად ამისა, ეს არის მე გვედები და

ჩემის სამის ქალის დარიდ მიმეყება. ამიტომ ანდრად გვედებთ, რომ წინაპირველა ბელს ნუ დაუკარგვთ თქვენს დებს, წინაპირველა თუ-დაც პირდაპირულმა მგლებმა რომ გავითხოვ, აღიეთ და მიათხოვეთ, ნუ დაუქრებთ.

გარდაიცვალა ხელმწიფე, შეიღებ-მა დასაფლავეს, როგორც შეშენო-და იგლოვო და შემდებ დაიწეს მართვა სახელმწიფოსი. ერის დღეს ხელმწიფის შვილებთან მოვიდა თეირი დღეი უფროსის დის სათხოველად. სათხოვა უფროსსა და არ მისცა, სათხოვა საშუალოს და ამაწაც არ მისცა. მე მიმჩემის ანდრის არ გავსტყობი, სთქვა უმცროსმა ძმამ: გავმოყვანა და მათხოვა უფროსი და. გაიბრა ხანმა და მოვიდა წითელი დღეი საშუალო დის სათხოველად, სთხოვა უფროსსა და არ მისცა, სათხოვა საშუალოს და ამაწაც არ მისცა. ვა-ვა მოვიდნენ უმცროსმა და მისცა. გაი-ბრა კიდევ ხანმა და დრომ, მოვიდა დე-სკუნჯი უმცროსის დის სათხოველად. სათხოვა უფროსსა და არ მისცა, სათხოვა საშუალოს და ამაწაც არ მისცა, გამოვიყვანა უმცროსმა და მისცა.

მეგმა გამოიგლოვეს მამა, დღეც გაათხოვეს, შემდეგ კიდევ გავიდა რამდენიმე ხანი და უთხრეს ერთმანეთს: სულ ესე შინ ხომ არ ეხსდებოთ, წა-ვიდეთ სანადროთაო. აიღეს მშვიდ-ისრები მემბმა და წაიხდნენ სანადრო-ლოდ ერთს შინში. გაისროლა უფროსმა ისარი და მოკლა ირემი, გა-ისროლა საშუალომ და მოკლა მშვი-ლი, გაისროლა უმცროსმა, წაი-და, წაიდა უმცროსის ძმის ისარი და ერთს მაღალს ტრეცელა მთაზე და-წოლა. უფროსმა მემბმა სიცილი და-უწყმა, შეე ბედავით ხარო, ჯერ დევი იყო და პირდაპირულ დევეს დაურეგო, არაო ნადრობაში ჩენ მოკაცად და შენი ისარი-ი გა-დაიკარგათ. ამაწედ უმცროსმა უახსუ-სა: მოიცათ, მემბო, ნუ ჩამოვთ, წაივდეთ ენათა, იქნება ჩემი ისარიც უფროსი არ იყო. მართლაც და სამი-ენი წაიხდნენ, მყოფურის იმ მთას, სა-ცა უმცროსის ძმის ისარი დასცა, და ნახეს, რომ აქ მშვენიერი ოქროს სა-სახელი არის წამოაქმული. წვიდ-ღეი სახასლემი, დაიარეს და შოგ არა-ენი იყო, მარტო ოქროს სკამები

დღეა შუავულ სახლში, ოქროს სუფრა იყო გაშლილი და ზედ ოქროს ჩანჯი-დილა, უმცროსმა ძმამ უთხრა მემბს: მემ-ბო, ავი გითხარით, იქნება ჩემი ისარიც უფროსი არ იყო. რასაკერედი, სასამავე გახვარდათ, დასდნენ სკამებ-ზედ, დაისვენეს და როგორცად დაუქ-რეს ოქროს ჩანჯე და დაამტერეს.

მოაუხანა სალაშქრომ, უმცროსმა ძმამ უთხრა უფროსებს: მემბო, ეს სახლი უმატრონო არ იქნება, ამას პატრონი ეყრდნობა და მოდი როგორცად ეუღარაოთ სამ ღამეძინათ. ეს რჩევა მოიწონეს უფროსმა მემბ-მა და პირველ ღამეს იღარაჯა უფ-როსმა ძმამ, სხედემა-კი ძიძინეს. ეს-ტი დაჯდა ოქროს სკამზედ და დაუწ-ვიდა ოქროს ჩანჯე და ბედა, რომ მ-ლი არ მოგროდა. შულამე რომ შე-იქნა, მოვიდა სამთავიანი დევი. სხე-ლიდგან ჩანჯის ხმა რომ გავიგონა, მოს-ხანვე შემოსახა ხელმწიფის შვილს რომელი ზინარ ჩემს ოქროს სკამსა, რომელი უქრავ ჩემსა ოქროს ჩანჯე-სა, აღმეც გარედ გამოვივალე, თო-რემ მე არ შეგარჩენ ტანზედ თვისა. ხელმწიფის შვილმა ამაწედ შეგინ-

დგან დღეს პასუხი მოსცა: მე ვთხარი შენსა ოქროსა სკამსა, მე ვთხარი შენსა ოქროსა ჩანჯეს, მოსარა შენ თეთონ იქით გამეცალე, თორემ მე არ შეგარჩენ ტანზედ თვისაო. გავაგ-რებულმა დევეს არ დიშალა, შეი-წია და, შეაღდა სახლის კარები თუ არა, ხელმწიფის შვილმა მომართა მშვიდ-დისარი, ესროლა, მოკლა დე-მამი უთხრა უფროსებს: მემბო, ეს სახლი უმატრონო არ იქნება, ამას პატრონი ეყრდნობა და მოდი როგორცად ეუღარაოთ სამ ღამეძინათ. ეს რჩევა მოიწონეს უფროსმა მემბ-მა და პირველ ღამეს იღარაჯა უფ-როსმა ძმამ, სხედემა-კი ძიძინეს. ეს-ტი დაჯდა ოქროს სკამზედ და დაუწ-ვიდა ოქროს ჩანჯე და ბედა, რომ მ-ლი არ მოგროდა. შულამე რომ შე-იქნა, მოვიდა სამთავიანი დევი. სხე-ლიდგან ჩანჯის ხმა რომ გავიგონა, მოს-ხანვე შემოსახა ხელმწიფის შვილს რომელი ზინარ ჩემს ოქროს სკამსა, რომელი უქრავ ჩემსა ოქროს ჩანჯე-სა, აღმეც გარედ გამოვივალე, თო-რემ მე არ შეგარჩენ ტანზედ თვისა. ხელმწიფის შვილმა ამაწედ შეგინ-

თავ სილას გვიანდობა... დანა. ამითაც დიდი ზარალი მოუვიდა ქალაქს...

სამტრედიანო: ამ თვის თვეს მგეტი მუდამ სასოვარო იქნება ჩვენის დაბნათვის...

დაბბი ტ სოფელი

(მარწერილი ამაჰბი)

სანხმარა, 11 ივნისი. აქ არაივის ახსოვს, რომ ოდესმე ამისთანა განუწყვეტილი წვიმები და საშინელი ნიაღვრები ყოფილიყო...

მოსპრა და ჯიბეში ჩაიწყო. ამანაც არა შეტყობინა - რა მძებს, ხორცი გადღაყრა...

ზოღმი (აქედგან ექს ევრსხეა). იქ საშინელს წვიმასა და ცეტყას აუზრბრბა...

კლდე კარგი, რომ ეს სეტყვა ყველგან არა ყოფილა, თორემ თქვენი მტერი...

მეგრე წარმოადგინებ, რა კარგი დრო დაუღდა წელს ღვიზს: ბევრი მტერი შემოგვსალა...

მართლაც ცხრა მთას იქით ცოტა შუქი მოჩანდა ცეცხლისა. დიწყო სიარული...

აი, სწორედ ამ სიკეთის დროს მოასწორა აქუტის წინახე...

არ შემიძლია ორიად სიტყვა არა ესთქვა თვით სახურეს ბაზრის შესახებ...

გასატირებელია, რომ ამეგებს არაივი ყურადღებს არ აქცევს ჩვენს ბოქალზე...

— არა, არ შემიძლია, სთქვა ცისკარმა. მამ რაკი ეგრეთა, სწედა ყმაწვილი...

მართა ნაკლებ არაივის უკითხავს ამბობდა, დიდი ფულით შეგარგავია...

ამას წინაღ ორი მღვდელი მიღოდა პოლიციის ბოქალთან დაქადებულნი...

წ. დავით მიქალაძის პასუხი

„იერიის“ მე 122 ნომერში მან თავი მიქალაძემ გამოვირა იგივე რაც წინადასტავა...

— გამარჯობათ, ბიჭებო! — გაგიმარჯობათ, უბახუბეს ზღაპრით...

წარმატებაში, თუ უნდა რომ იმის ნაწილსა და ნათქვამს სიტყვებულ...

ბანი თავი მიქალაძე ბანების ეფენე მცურებულად სჯდა, მაგალითად ისე, როგორც ბანმა...

სულ უშთაბრტყი აზრი მან დ. მიქალაძის იმაზე ტრაქტირება, რომ აზრით თებთ სამრეკლო მზრუნველობათა მნიშვნელობასა...

მა ცუდია წილი ტყეში და ხველი შერინდა პატარა-პატარა პალაქები დათაღდა...

